

KUVAUS

Avoimeen opiskeluun eri opetustarjoajien välillä tähtäävä opiskelu on pitkälti muuttanut tämän hetkistä korkeakoulukenttää ja sen toimintatapoja. Vanh anaikainen tutkintoajatus on poistunut ja valittavissa on eri pääaine kokonaisuuksia ja sivuaineita eri korkeakouluista.

Korkeakouluilla on yhteinen opintoja tarjoava alusta, josta opiskelija itse kerää tarvittavat kokonaisuudet tutkintoonsa. Opintopisteet kirjautuvat automa attisesti käytettävän alustan kautta Leevin omaan opintorekisteriin ilman suurempia hakemusmenettelyitä. Alusta kannustaa korkeakouluja myös yhteistyöhön yhteistoteutusten muodossa.

Uudessa mallissa yhden maisteritutkinnon jälkeen ei saada enää uutta tutkintoa. Saavutettua koulutustasoa täydennetään jokaiselle yksilölle sopivilla lisäopinnoilla tai opintokokonaisuuksilla.

Räätälöidyt opintopolut synnyttävät mielenkiintoisia uusia nimikkeitä.

Opintojen valitsemisessa hyödynnetään vahvasti teköälyä, joka pystyy analysoimaan mitä henkilö on suorittanut ja oppinut töissään. Tämän pohjalta t eköäly tekee tulkintoja Leevin osaamisportfiilista ja osaa ehdottaa siihen täydennyksiä mm. muiden vastaavien osaamisportfolioiden pohjalta ja Leevin valitsemien ihannetyötehtäväkuvausten pohjalta.

Keskeisimpiä kaikkien korkeakoulujen opintoja ja palveluita on tullut saataville yhteisen kansallisen tunnistautumisen kautta. Leevi voi päättää minne hänen kansallinen identiteettinsä voidaan jakaa.

Identiteetin jakaminen tapahtuu jouheasti Visan luomalla globaalisti käytössä olevalla identiteettijärjestelmällä, jonka avulla tunnistaudutaan esim. oppilaitoksiin hakeutuessa ja opintorekisterin täydentämisen yhteydessä.

KOMMENTIT

Värien koodaus:

- ☐ Pohdinta
- ☐ Kritiikki
- ☐ Suora korjaus
- ☐ Askel tiekartalla (backcasting)

- Skenaariokuvaus vaatisi vähän kielenhuoltoa... Ja on aika sekava, kun otsikossa puhutaan Leevistä ja tekoälyn kuratoimasta tutkinnosta, mutta tekstissä puhutaan Serenasta ja Hansista eikä juurikaan Leevistä saati kuratoinnista.
- Avoimien opintojen näkökulma olisi hyvä nostaa esille jo ensimmäisessä virkkeessä. Ja puhutaanko tässä vain korkeakouluista, vai pitäisikö portfolioon saada myös toisen asteen opintoja / työväenopistoja / kansalaisopistoja jne
- Opintosuoritusten todentamiseen liittyy yksilön lisäksi myös kurssin tarjontaan varmentaminen erityisesti kun lähdetään huomioimaan kurssisuorituksia kansainvälisesti.
- Rekrytoijajahattu päässä: osaamisen todentaminen ylipäänsä on hyvin laaja käsite. Minulla on ollut työhaastatteluissa useitakin henkilöitä, joiden osaaminen muodollisen cv:n mukaan on ihan hienolla tasolla, mutta haastattelussa tai hakuprosessiin liittyvässä osaamisen käytännön arvioinnissa käykin ilmi, että kurssilla opittu ei ole muuttunut käytännön taidoksi. En usko, että vuonna 2030:ään palkkaisin henkilöä pelkästään kurssikreditointien perusteella. Sen sijaan uskon, että "voisit olla kiinnostunut myös näistä" -tyyppinen lähestymiskulma oman oppimisen ja osaamisen kehittymisen arvioinnissa voisi olla toimiva ja jopa hyödyllinen.
- Tulevaisuudessa meidän ei pitäisi joutua huolehtimaan Euroopan tasolla enää siitä, missä maassa osaamista on kehitetty. Osaaminen pitää pystyä tunnistamaan luotettavasti ja tuomaan osaksi yksilön digitaalista osaamisprofiilia. Vuonna 2030 ollaan toivottavasti niin pitkällä eurooppalaisten yliopistojen (European Universities -aloite) rakentamisessa, että ratkaisuja on jo olemassa.
- Otsikossa korostuu tekoäly, mutta skenaariotekstissä tuo tekoälyn kuratoima tutkinto ei oikein tule esiin, **enemmänkin tekoälyllä tuotettu tulkinta yksilön osaamisprofiilista.**
- Klassiset tiedeyliopistot eivät kouluta yhteiskuntaa varten, vaan itsekkäästi omien tieteenalojen jatkajia eli tulevia tieteen tekijöitä. Tutkintovaatimukset varmistavat jatko-opintokelpoisuuden, eivät osaamistasoa yliopiston ulkopuolista maailmaa varten. Yliopisto opettaa opiskelijoitaan omia tenttejään varten, ei muiden järjestämiä osaamistason tarkasteluja varten.
- Tiedeyliopistojen ulkopuolisessa maailmassa muutos on jo tapahtunut: moni iso firma on jo ilmoittanut, että firman oman datan perusteella ovat nähneet, että tutkinto tai tutkintomenestys ei ennusta menestymistä firmassa, joten eivät käytä tutkintoa rekrytointiperusteena.
- Tekoälyllä tuotettu tulkinta yksilön osaamisprofiilista on relevantti yliopiston ulkopuolisessa maailmassa. Iso osa osaamisesta kertyy muualla kuin tutkintokoulutuksessa. Identiteettihallinnan näkökulmasta yksilön kohdalla olennaista ei ole se, missä hän on osaamisensa hankkinut, **jot en osaamisen identiteettijärjestelmä ei synny yliopistomaailmassa vaan jossain sen ulkopuolella ("Guaranteed Competence Certificate by Google" tai vastaava, johon maailma ryhtyy luottamaan).**
- Jossain pitää olla luotettu mekanismi, joka kerää oppijan osaamisen yhteen. Ilmassa se ei voi roikkua, vaan käytännössä tarvitaan kansallinen / Eurooppalainen luotettu rekisteri, johon osaaminen ja erilaiset näyttöpohjaiset osaamiset kerätään. Työkokemuksen kautta tulevan osaamisen hyödyntämiseen voidaan käyttää tekoälyä. Liikkeellä tulee olemaan paljon väärennettyä osaamista, jolloin rekisterin ja osaamisen varmistajan luotettavuus korostuu. Kansainvälisesti rekisteri voi olla valtiollinen tai korkeakoulukohtainen. MIT:llä tulee jatkossakin olemaan oma rekisteri, jolla he muodostavat oman yhteisön.
- Kun korostetaan elinikäistä oppimista, niin rekisteriin ei kerätä vain uusia kyvykkyyksiä, vaan myös vanhakin osaaminen pitää konvertoida sinne ja arvioida kuinka validia se enää on. Osaamiseen tulee jatkossa liittymään "parasta ennen päivä" ja osaaminen pitäisi voida päivittää työkokemuksella. Osaamiseen liittyy olennaisesti se kuka sen vahvistaa. Tulee olemaan vahvaa/arvokkaampaa vahvistusta ja heikompaa; jonkinlainen ranking. MIT:n vahvistus osaamiselle on arvokkaampi kuin pienen paikallisen toimijan vahvistus. Työkokemuksen kautta tuleva osaaminen on arvokkaampaa UPM:ltä kuin paikalliselta sahalta.
- Työelämän kautta saavutetun osaamisen laatu pitää myös voida arvioida, jotta erotetaan huono ja hyvä osaaminen. Tähän voidaan käyttää tekoälyä, mutta miten estetään tekoälyn manipulointi? Rekrytoinnissa tekoälyn merkitys tulee lisääntymään etenkin alkukarsinnassa ja todellisen osaamisen mittaamisessa.
- Lisäksi alempien seikkojen lisäksi tulee muistaa erittäin tarkasti tuo viimeisen virkkeen sisältö, eli Leevin tulee pystyä päättämään /määrittämään se, minne hänen kansallinen identiteettinsä voidaan jakaa. Paras olisi, jos sen pystyisi jakamaan myös halutuilta osin, jolloin kaikki tiedot eivät automaattisesti olisi kaikkien nähtävillä, jos Leevi syystä tai toisesta haluaa tätä rajoittaa.
- Jos pohdimme tuota ulkomailla hankitun osaamisen näkökulmaa, olisi hyvä, että koulutuksen tarjoajat ja niiden tarjoamat tutkinnot olisivat jollain tavalla esimerkiksi auditoitu tai akreditoitu, jotta niiden laadukkuutta ja tasoa voidaan arvioida myös ns. luotettavan, ulkopuolisen tahon arvioinnin kautta. Lisäksi kokonaisuudet pitäisi pystyä sijoittamaan helposti EQF-viitekehikseen, jotta ymmärrys osaamisesta ja sen tasosta on selkeä ja vertailtavissa myös muissa maissa kuin alkuperäisessä suoritusmaassa.
- Yhdyn tuohon sekavahkon skenaarion kritiikkiin. Itsestäni tuntui, että **tässä oli mennyt kaksi skenaariota sekaisin**, mutta ehkä en täysin tätä sitten ymmärtänyt.
- Jussi-Pekalla ja muilla alle erittäin hyviä pointteja. **Tehtävänanto on aika laaja**, ja noihin kysymyksiin vaikea vastata (**enkä tiedä, kuka on Pinja**, vai tarkoitettiinko Leevin skenaarion mahdollistamista?). Joka tapauksessa, yllä kuvattu skenaario vaatii, kuten todettua, luottamusta ja/tai ymmärrystä opitun sisällöstä. Nykymallissa kk-tutkintojen todistusarvo perustuu kai ainakin osittain siihen, että esim. rekrytointia tekevilla on jonkinlainen käsitys siitä, millaista osaamista nykymuotoinen kk-opiskelu kartuttaa. Millä perusteella vastaavanlainen ymmärrys syntyisi jatkossa? Ja miten vertailla eri lähteistä saatua osaamista?